

Sygn. akt V **GC 291/20 upr**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 października 2020 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu V Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Stella Czołgowska
Protokolant:	St.sekr.sądowy Joanna Kaczanowska

po rozpoznaniu w dniu 14 października 2020 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa TRANS. (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko (...) Sp. z o.o. w T.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego (...) Sp. z o.o. w T. na rzecz powoda TRANS. (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 955,71 zł (dziewięćset pięćdziesiąt pięć złotych siedemdziesiąt jeden groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od:

- kwoty 318,57 zł (trzysta osiemnaście złotych pięćdziesiąt siedem groszy) od dnia 28 maja 2019r. do dnia zapłaty;
- kwoty 318,57 zł (trzysta osiemnaście złotych pięćdziesiąt siedem groszy) od dnia 28 maja 2019r. do dnia zapłaty;
- kwoty 318,57 zł (trzysta osiemnaście złotych pięćdziesiąt siedem groszy) od dnia 28 maja 2019r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 317 zł (trzysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt V GC 291/20

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 2 czerwca 2019 r. TRANS. (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła o nakazanie zapłaty (...) Sp. z o.o. w T. kwoty 955,71 zł wraz z odsetkami za opóźnienie od kwot:

- 318,57 zł od dnia 28 maja 2019 r. do dnia zapłaty,
- 318,57 zł od dnia 28 maja 2019 r. do dnia zapłaty,
- 318,57 zł od dnia 28 maja 2019 r. do dnia zapłaty, a także o zasądzenie kosztów postępowania.

Powód wskazał, że w dniu 7 grudnia 2018 r. zawarł z pozwanym umowę nr (...) o świadczenie usług drogą elektroniczną. Na mocy tej umowy powód udzielił pozwanemu dostępu do teleinformatycznej platformy (serwisu) wymiany informacji o wolnych ładunkach i pojazdach ciężarowych (...).eu. Zgodnie z zawartą umową pozwany zobowiązał się do uiszczania na rzecz powoda comiesięcznej opłaty abonamentowej w wysokości wynikającej z cennika

obowiązującego w dniu zamówienia usługi, po doliczeniu podatku VAT. W związku z realizacją umowy powód wystawił pozwanemu faktury: (...) na kwotę 318,57 zł z dnia 7 stycznia 2019 r. (...) na kwotę 318,57 zł z dnia 18 stycznia 2019 r., (...) na kwotę 318,57 zł z dnia 30 stycznia 2019 r. Pozwany jednak nie uiszczył należności na rzecz strony powodowej.

W dniu 3 lipca 2019 r. starszy referendarz w Sadzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie wydał nakaz elektronicznym postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu.

Od powyższego nakazu pozwana wniosła sprzeciw, zaskarżając nakaz w całości i wnosząc o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych. Pozwana podniosła jedynie, że nie uznaje roszczenia objętego pozwem tak co do zasady, jak i kwoty.

Postanowieniem z dnia 22 października 2019 r. sprawa została przekazana do Sądu Rejonowego w Toruniu na podstawie art. 505³⁶.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 7 grudnia 2018 r. (...)eu (...) S.A. z siedzibą w W. zawarła z (...) sp. z o.o. z siedzibą w T. umowę nr (...) o świadczenie usług drogą elektroniczną. Na mocy tej umowy (...)eu (...) S.A. udzielił (...) sp. z o.o. dostępu do teleinformatycznej platformy (serwisu) wymiany informacji o wolnych ładunkach i pojazdach ciężarowych (...)eu. Umowa została zawarta na czas określony 3 miesiące od dnia udostępnienia usługi. Zgodnie z zawartą umową pozwany zobowiązał się do uiszczania na rzecz powoda comiesięcznej opłaty abonamentowej z góry w wysokości 259,00 zł, powiększoną o należny podatek VAT.

Dowód: umowa z dnia 7 grudnia 2018 r. wraz z regulaminem świadczenia usług – k. 31-55

W związku z realizacją umowy powód wystawił pozwanemu faktury: (...) na kwotę 318,57 zł z dnia 7 stycznia 2019 r. płatną do dnia 6 lutego 2019 r., (...) na kwotę 318,57 zł z dnia 18 stycznia 2019 r. płatną do dnia 17 lutego 2019 r., (...) na kwotę 318,57 zł z dnia 30 stycznia 2019 r. płatną do dnia 1 marca 2019 r.

Dowód: faktury VAT – k. 56-58

W związku z brakiem zapłaty należności za świadczone usługi do (...) sp. z o.o. zostało wystosowane wezwanie do zapłaty z dnia 21 maja 2019 r. z oznaczeniem dwudniowego terminu płatności.

Dowód: przesądowe wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania – k. 59-62.

Sąd ważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową, które nie były skutecznie kwestionowane przez pozwaną.

Strony łączyła umowa o świadczenie usług. Zgodnie z art. 750 kc do umowy o świadczenie usług stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Zgodnie z art. 735 § 1 kc stosowanego odpowiednio a świadczone usługi należy się wynagrodzenie. Strony w łączącej je umowie wyraźnie wskazały wynagrodzenie w wysokości 259 zł netto, płatne z góry za każdy miesiąc świadczenia usług.

Postępowanie cywilne ma charakter kontradiktoryjny. Strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu, co do tych okoliczności, na niej spoczywał. Wobec powyższego należy stwierdzić, że zgodnie z ogólną regułą, wyrażoną w art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne.

W ramach niniejszej sprawy strona powodowa w wystarczający sposób udowodniła istnienie i wysokość wierzytelności dochodzonej pozwem, wynikające z łączącej ją z pozwaną umowy o świadczenie usług. Przedłożyła umowę, z której wynikało należne jej wynagrodzenie i terminy jego płatności. Stosownie zaś do przedstawionych powyżej

reguł to zatem na pozwanej, która z twierdzeń swoich wywodził skutki prawne w postaci braku własnego zobowiązania, spoczywał ciężar dowodu, że wierzytelność powódki nie istnieje albo istnieje w mniejszej wysokości. Pozwana pozostała jednak bierna, a jej działania procesowe ograniczyły się do głośownego podważania zasadności powództwa. Pozwana jednak nie przedstawiła żadnych faktów, które miałyby świadczyć o braku zasadności dochodzonego roszczenia, jak również nie przedstawiła żadnych dowodów na odparcie twierdzeń strony powodowej.

Mając zatem na uwadze, iż powódka wykazała, że wykonała na rzecz pozwanej usługi, za które zapłaty się domaga, Sąd w punkcie I wyroku uwzględnił powództwo w całości. O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c., zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności. Strona powodowa żądała odsetek za opóźnienie od kwot: 318,57 zł od dnia 28 maja 2019 r. do dnia zapłaty, 318,57 zł od dnia 28 maja 2019 r. do dnia zapłaty, 318,57 zł od dnia 28 maja 2019 r. do dnia zapłaty i jej żądanie w tym zakresie było w pełni uzasadnione albowiem termin wymagalności powyższych roszczeń przypadał przed datą początkową żądanych odsetek, a powódka jako dysponent procesu mogła formułować swoje żądanie domagając się odsetek za opóźnienie od daty późniejszej niż data wymagalności roszczeń.

O kosztach procesu w punkcie II wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. W związku z tym, że pozwana przegrała spór w całości, Sąd zasądził od niej na rzecz powódki kwotę 317 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, na którą to kwotę składały się: opłata od pozwu w kwocie 30 zł, wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w kwocie 270 zł, wynikające z § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.